

Een korte verklaring van 1 Korinthiërs 13:8-13

Vanuit de Statenvertaling (1977 of [HSV](#))
M.V. Update 29-4-2009

1. Bepaalde gaven zullen teniet gedaan worden:

In tegenstelling tot de liefde zullen bijzondere gaven, die in Paulus' tijd (anno 55 n.C.) nog bestonden (vóór de afronding van het Nieuwe Testament), verdwijnen: profetieën, talen, kennis.

8 De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij **profetieën**, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij **talen**, zij zullen ophouden¹; hetzij **kennis**, zij zal te niet gedaan² worden.

Dan geen talen (*glossa - glossolalie*) meer, geen profetieën in de oudtestamentische betekenis, en geen ingegeven kennis buiten het geschreven Woord. Niemand zal dan nog iets toevoegen aan wat geschreven werd (Op. 22:19; vgl. Deut. 4:2; Spr. 30:6).

2. Er is een weg van het gedeeltelijke naar het volmaakte, van kind naar man:

Vóór de afronding van het Nieuwe Testament was het volmaakte er nog niet, maar het “ten dele” kennen. Het gedeeltelijke zal vervangen worden door het volmaakte:

9 Want wij kennen **ten dele**, en wij profeteren ten dele; 10 doch wanneer het **volmaakte** zal gekomen zijn, dan zal **hetgeen ten dele is, te niet gedaan** worden.

Paulus maakt een vergelijking met de ontwikkeling van kind naar man. Bij de volwassenwording legt men af wat tot het kinderlijke behoort:

11 Toen ik een **kind** was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een **man** geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen van een kind was.

3. Het volmaakte is de volwassen toestand van de Gemeente:

In Paulus' tijd was Gods openbaring nog niet afgerond, en de volwassen tijd van de Gemeente was er nog niet:

12 Nu immers kijken wij door middel van een spiegel³ in een raadsel, maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen.

Paulus vergelijkt de huidige staat van de Korinthiërs met het kijken in een spiegel. Spiegels waren toen van gepolijst brons en gaven slechts een wazige reflectie. Dit moest echter evolueren naar een zien van “aangezicht tot aangezicht” en “dan zal ik kennen”. Dit slaat op de volwassenwording van de Gemeente op aarde, wanneer Gods openbaring compleet is (eind 1ste eeuw): een leven uit geloof alleen (Hab. 2:4; Rom. 1:17) op basis van de afgewerkte Schrift - niet op grond van tekenen zoals tongen (die [voor de Joden](#) bedoeld waren) en niet meer op grond van “ten dele” profetie of kennis.

¹ Ophouden: Strong's 2673 - καταργεω - katargeo - from κατα - kata 2596 and αργεω - argeo 691; to be (render) entirely idle (useless), literally or figuratively:--abolish, cease, cumber, deliver, destroy, do away, become (make) of no (none, without) effect, fail, loose, bring (come) to nought, put away (down), vanish away, make void.

² Te niet gedaan: Strong's 3973 - παυω - pauo - a primary verb (“pause”); to stop (transitively or intransitively), i.e. restrain, quit, desist, come to an end:--cease, leave, refrain.

³ Spiegel: Strong's 2072 - εσοπτρον - esoptron - from εις - eis 1519 and a presumed derivative of οπτανομαι - optanomai 3700; a mirror (for looking into):--glass. Compare κατοπτριζομαι - katoptrizomai 2734.

In 2 Kor. 3:17-18 contrasteert Paulus de volwassen toestand met de oude wetsbedeling: “De Heere nu is de Geest ... Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere aanschouwen als in een spiegel⁴, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt”. Hier zien we de “bediening van de Geest”⁵, die “van heerlijkheid tot heerlijkheid” werkt, als eigen aan de volwassen Gemeente.

In 1 Kor. 13 gaat het over de volmaakte toestand van de Gemeente qua kennis door de afwerking van de nieuwtestamentische schriftcanon, contra de tijdelijke tongen, kennis en profetie. In 2 Kor. 3 gaat het over de volmaakte toestand van de Gemeente qua groei en heiliging door de bediening van de Heilige Geest, contra de Wet.

4. Het volmaakte is niet de hemelse toestand:

In contrast met de dingen die zouden “teniet gedaan” worden en zouden “ophouden” wijst Paulus de Korinthiërs op de blijvende dingen: geloof, hoop en liefde, waarbij de liefde de grootste is.

13 En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste [Gr. *meizón* (van *megas*): grootste] van deze is de liefde.

Het “volmaakte” kan niet de hemel zijn, want in de hemel is geen hoop of geloof maar zekerheid. En zonder hoop kan het geloof niet staande blijven en daarom moeten die twee altijd slaan op de aardse toestand van de Gemeente. Bij de wederkomst van de Heer Jezus verdwijnen geloof en hoop. Enkel de liefde zal doorgaan tot in de hemel want die is eeuwig (vers 8), zoals God Zelf. God IS immers liefde (1 Joh 4:7).

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁴ Aanschouwen als in een spiegel: Strong's 2734 - κατοπτριζομαι - katoptrizomai - middle voice from a compound of κατα - kata 2596 and a derivative of οπτανομαι - optanomai 3700 (compare 2072); to mirror oneself, i.e. to see reflected (figuratively);--behold as in a glass.

⁵ 2 Kor. 3:7-11.